

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Ioannis & Philippi morte. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

*De Apostolis, qui matrimonium contraxisse
probantur. CAP. XXIII.*

Clemens (cuius verba modò citauimus) deinceps post illa quæ suprâ posuerat, Apostolos, qui matrimonium contraxisse reperiuntur, enumerat: idque cõtra eorum sententiam, qui nuptias tollere abrogareq; instituerent: Num, inquit, sunt Apostolos improbaturi? *Cle. fol. 170. li. 35*
 Petrus enim, & Philippus liberos procrearunt. Philippus filias viris collocauit in matrimonium. Paulus etiam non veretur in quadam epistola coniugis suæ mentionem facere, quam eo minime secum circumduxit, quò facilius liberiusque suo fungeretur ministerio. Ac quoniam in istarum rerum mentionem incidimus, aliam quoque eiusdem historiam dignam explicatione, dignamque memoria proferre non grauabimur: quam quidem in septimo libro *συνμαρτυρ* isto modo literis prosequitur. Aiunt beatum Petrum, cum vxorem suam ad necem abductam *Fol. 314. lin. 12*
 conspicaretur, magna iestuisse lætitia, tum quòd vocaretur à Deo, tum quòd in proprium domicilium reuertetur. Eam verò admodum & hortatus, & consolatus, sic nomine compellauit. Heus tu, memor esto Domini. Tales sunt beatorum nuptiæ, & tam perfectus amor inter amicissimos intercedit. Ista ergo cum propria sint & accommodata ei, quod in manibus est, argumento, hoc loco sint à me opportunè citata.

*De Ioannis & Philippi morte.
CAP. XXV.*

Tempus autem & modus, quo Petrus & Paulus exierunt è vita, quin etiam locus, quo post mortem sepulchra ipsorù sita fuerint, iam pridem sunt à nobis exposita. Ioannis etiã tempora nunc ferè explanata. Locus illius tabernaculi, qui sit, ex epistola Polycratis, qui fuit Ecclesiæ Ephesiænæ episcopus, satis constat. Quam quidem epistolam ad victorem Episcopum Romanum perscripsit, inq; ea non modo Ioannis, sed Philippi simul & filiarum eius mentionem facit ad hunc modum. In Asiam enim præclara nostræ religionis tâquam

H 2 semina

EVSEBII HISTORIAE

feminaria morte confopita sunt: quæ quidem resuscitabuntur in extremo die aduentus Domini, in quo est venturus cum gloria de cælo, & omnes sanctos conquiriturus: Philippum dico vnum ex septem diaconis, qui Hierapoli extremum vitæ diem obiit, & duas illius filias, quæ virgines in extrema senectute occubuerunt: quarum altera vitam spiritus sancti afflatu piè sancteque institutam degens, Ephesi morté obiit. His accedit Ioânes, qui supra pectus Domini recubuit, quiq; cū esset sacerdos, *ᾠέταλος* gestavit, qui denique martyr & doctor fuit, & Ephesi etiam obdormiuit. Hæc de illorum morte. Porro in Gaij disputatione, quam paulò ante citavi, Proclus contra quem disceptationem instituit de morte Philippi & filiarum eius, his à nobis expositis admodum consentiens, sic loquitur. Post Hierapoli in Asia quatuor filia Philippi prophetissæ fuerunt: ibidemq; tum illarum, tum patris sepulchrum locatum est. Hæc ille. Lucas prætereà in Actis Apostolorum de filiabus Philippi, quæ tū Cæsareæ in Iudæa simul cum patre versabantur, quæque dono prophetiæ erant imbutæ, ita verba facit. Venimus Cæsaream, & ingressi in domum Philippi euangelistæ, qui erat vnus è septem, mansimus apud illum: huic quatuor erant filia virgines, quæ prophetabant. Iam verò ea, quæ ad nostram cognitionem peruenerint, de temporibus Apostolorum, de scripturis sacris, tum quas ipsi reuera post se reliquerint, tum quibus contradictum sit, (quæ tamen à nonnullis ecclesiis multorum approbatione publicè receptæ & peruulgatæ sunt) tum denique quæ sint omninò adulterinæ, atque adeo ab orthodoxa Apostolorum opinione & sententia penitus alienæ, hætenus nostro sermone persecuti, deinceps ad reliquam historiam transeamus.

Act. 21.

Quomodo Simeon Hierosolymorum episcopus martyrium subierit. CAP. XXVI.

Post Neronem, & Domitianum, sigillatim in quaque ciuitate sub Traiani imperio (cuius iam tēpora perquirimus) ex seditione populi excitata, grauē contra nos